

Reflexions sobre la vitalitat de l'ús del català entre els líders d'opinió valencians

Aina Monferrer-Palmer
Universitat Jaume I,
Castelló de la Plana
Teresa Bellido Caldach
Universidad d'Uviéu

1. Introducció

Les noves generacions s'informen cada vegada més a través de les xarxes socials i menys amb mitjans convencionals com la televisió –tal com s'ha pogut constatar en les eleccions presidencials als EUA de l'any 2016. Aquest fenomen podria convertir-se en una oportunitat per a les llengües minoritzades si els generadors d'opinió pública les utilitzen i les fan tendència. És el que passa amb llengües com ara el català, que es troba entre les llengües del món amb més vitalitat a internet, un canal en el qual l'estatu quo i l'agenda setting es posen en qüestió amb més facilitat –almenys aparent– que en els mitjans convencionals. La situació és encara més dràstica en contextos de severa minorització com és el valencià, on ni tan sols s'ha comptat els darrers cinc anys amb televisió o ràdio públiques autonòmiques.

Des del punt de vista de la sociolingüística, pretenem analitzar quin és l'ús que es fa del català entre els líders d'opinió d'àmbit valencià. Partim de la hipòtesi que la major part dels líders d'opinió utilitzen el castellà i que, entre els que utilitzen el valencià, existeix un biaix ideològic decantat cap a l'esquerra i cap al valencianisme. L'objectiu d'aquesta recerca és revisar aquesta hipòtesi amb dades més concretes, però sempre dins d'una recerca qualitativa.

Entre els perfils en què estem interessades, hi ha a) polítics, b) músics i artistes en general i c) altres d'interés: periodistes, investigadors, docents... Es tindran en compte també perfils amb pseudònim o de col·lectius.

El concepte de líder d'opinió al País Valencià es defineix plantejant paràmetres geogràfics, quantitius (quants seguidors té, quants “m'agrada” rep, amb quina assiduitat piula...) i qualitius (quina és la seua fama mediàtica general). Hem fet una cerca massiva d'aquests tipus de perfils a la xarxa social Twitter i hem seleccionat aquells comptes valencians en què es piula predominantment en català. D'aquesta tria, n'extraurem impressions sobre quin model de llengua utilitzen i a quin biaix ideològic, generacional i temàtic es dirigeixen aquells que utilitzen el valencià a Twitter.

En els darrers anys, l'espai mediàtic valencià ha sofert una transformació remarcable. El tancament de Ràdio Televisió Valenciana l'any 2012 seguit de la privació de l'arribada de les emissions de TV3 i de Catalunya Ràdio l'any següent, van deixar els valencians orfes de mitjans de comunicació de tipus autonòmic en llengua pròpia, fet que s'ha esmenat al 2018. Al mateix temps que això passava, es començaven a popularitzar les xarxes socials com Facebook i Twitter. Aquest fet

implicava la pèrdua del monopoli informatiu i mediàtic en general per part dels mitjans tradicionals, la televisió i la ràdio.

Pensem que aquesta *democratització* del panorama mediàtic, en certa manera, ha apaivagat la repercussió de l'apagament mediàtic en català al País Valencià, almenys entre la població usuària d'internet. A banda d'això, la comunicació a través d'internet té la capacitat d'organitzar-se sense tenir en compte les fronteres polítiques autonòmiques, de manera que l'espai mediàtic en una llengua apareix com quelcom més cohesionat i coherent que no el que hi havia anteriorment, com ara que Canal 9 no es poguera veure a Catalunya o a les Illes Balears o bé que IB3 no es veiés al País Valencià.

Twitter s'ha convertit en la xarxa social preferida per a molts líders d'opinió, tant polítics com músics, artistes en general, acadèmics o qualsevol persona que vol promoure la seua producció artísticocultural o ideològica de manera autònoma i amb un vincle proper amb els receptors, sense necessitat de vincles amb els grups mediàtics o de superar censures partidistes. Twitter permet una comunicació ràpida i sintètica, ideal per als titulars de premsa i per als telenotícies. Per tant, els missatges d'aquesta xarxa social es caracteritzen per tenir un format àgil, amb molta condensació de significat, impactant i sovint poc revisat per part dels seus autors, cosa que es tradueix sovint en errades ortogràfiques o en sortides de to.

Un altre punt a favor de l'ús de Twitter per part dels influenciadors o líders d'opinió és que facilita la intercomunicació amb altres personatges influents, de manera que els missatges que es volen transmetre es traslladen ràpidament a un gran nombre d'usuaris perquè l'altaveu de l'emissor es veu amplificat de manera exponencial per possibles repiulades, creant una xarxa ben potent de persones que reben, que reemetem o que emeten informacions en català. Aquest conjunt és el que s'anomena *catosfera* o espai mediàtic en català a internet (Mollà, 2014), tot i que en aquest concepte també s'hi inclourien els usos de la llengua en Facebook, Instagram o altres xarxes socials, en blogs, etc.

Twitter és un espai multilingüe. És gairebé impossible controlar quines llengües cal fer servir en una xarxa social d'aquest tipus. En els mitjans tradicionals sí que sol haver-hi un control sobre les llengües que es fan servir, sobretot pels locutors dels programes. En canvi, en Twitter cadascú parla la llengua que vol, sense control ni llibre d'estil, i per això els canvis de codi són més abundants i els models de llengua més diversos. Tanmateix, la recerca en xarxes socials, i concretament en català a Twitter, té moltes limitacions encara. D'una banda, no podem extrapolar els resultats obtinguts en la mostra a tota la societat, ja que els usuaris d'internet i de les xarxes no es corresponen amb el gruix de la societat, sinó que són dades demogràfiques esbiaixades. A més a més, trobem dificultats en la sistematització de dades perquè a hores d'ara no existeixen eines accessibles que permeten detectar les piulades en català (Nobajas 2013). En canvi sí que n'hi ha que detecten les piulades en anglès o en espanyol, entre d'altres.

Comptat i debatut, pretenem analitzar els discursos dels líders d'opinió valencians en la xarxa social Twitter des d'una dimensió pragmaestilística –és a dir, segons l'estil d'escriptura i el que es pretén

aconseguir amb eixe estil– i identitària. Quant a la mostra analitzada, hem preseleccionat 25 perfils de Twitter per a l’anàlisi, entre els quals hi ha personatges de ficció (històrics, personatges rurals...), personalitats (intel·lectuals, personatges amb institucionalitat política) i perfils d’entitats públiques (Escola Valenciana, etc.). La recollida de dades s’ha dut a terme durant la segona meitat de l’any 2017.

Abans de començar amb l’anàlisi en si, contextualitzarem breument l’enfocament teorimetodològic d’aquest estudi. Les *ideologies lingüístiques* són un conjunt de creences sobre les llengües i les seues varietats que determinen pràctiques lingüístiques, discursives i socials. Endemés, estan relacionades amb la identitat i posen llum sobre la interacció entre diferents grups lingüístics i socials (Schieffen et al., 1998). La *ideologia* té, freqüentment, una connexió íntima amb el poder social i la seua legitimació. Defineix els interessos i les pràctiques d’una posició social particular, fins al punt que determinades premisses puguen veure’s com a veritats universals. La producció discursiva des d’una determinada ideologia pot girar, per tant, entorn de la mistificació, la distorsió i fins i tot la falsedat (Woolard, 1992: 237).

Quan parlem de *pragmaestilística*, ens referim a l’estudi de l’estil amb prioritat de la descripció de la funció pragmàtica dels trets estilístics, és a dir, de la seua funcionalitat en un context discursiu determinat. El concepte de *pragmaestilística* (o *estilística*) ha tingut tradicionalment més relació amb els textos literaris. Tanmateix, quant a la metodologia d’anàlisi, seria semblant a *l’anàlisi crítica del discurs*, que es fa servir més generalment per a textos de qualsevol àmbit d’ús i que és especialment rendible en el camp dels discursos dels mitjans de comunicació a l’hora d’analitzar la ideologia que s’amaga darrere de les formes textuais mediàtiques.

2. Anàlisi pragmaestilística

2.1. Els noms dels comptes

Els noms dels comptes de Twitter, així com la imatge escollida i la frase de presentació, són determinants perquè defineixen el perfil des d’una posició privilegiada. Ens hem centrat en quatre perfils per tal d’il·lustrar-ho (vegeu 1, 2, 3 i 4 en l’annex).

En el cas de Finor Valenciana, el nom al·ludix al clixé segons el qual els valencians són *fins* en un sentit irònic, ja que són en realitat escatològics. La imatge de perfil no deixa dubtes sobre el posicionament ideològic, eminentment antifeixista, amb les connotacions que això implica en el context valencià, que serà una especial alerta enfront dels atacs perpetrats pels que antigament s’anomenaven *blavers*.¹

La frase de presentació diu: “Amant de la meua terra, persona i valenciana. Catalanopija, la paella mixta és corrupció, sóc una ànima lliure, no hi ha prou falles per a tant de ninot”. Hi trobem diversos

¹ El *blaverisme* és el nom que rep un moviment polític regionalista sorgit als anys 70 al País Valencià com a resposta al nacionalisme valencià de tipus pancatalanista que es basa sobretot en el discurs de Joan Fuster. Els *blavers* reivindiquen una identitat valenciana a partir de l’anticatalanisme aferrissat i reben el nom de la franja blava de la bandera valenciana.

elements estilísticament interessants com són el reconeixement de la identitat valenciana, l'ús de dos clíxés culturals valencians com ara la paella i les falles, i l'esperit crític d'esquerres, ja que l'expressió fraseològica *no hi ha falles per a tant de ninot* denota la vocació paròdica i crítica d'aquests monuments així com del compte de Twitter en qüestió.

El nom La paella russa fa referència a un personatge mític de l'audiovisual i de l'espectacle valencià com és Joan Monleon, i el seu programa de la Televisió Valenciana pública El show de Joan Monleon, que tenia una secció concurs anomenada "A guanyar diners" i una altra "La paella russa". És un personatge paròdic per excel·lència, probablement el primer referent performativament homosexual recordat pels valencians. Monleon és un símbol del folklore valencià dels anys 80 i 90 no blaver ni nacionalcatòlic.

Quant a Kalebarraka, el nom respon a un joc de paraules molt evident entre el símbol valencià de la barraca, com a construcció arquitectònica mítica del territori valencià, i el prefix "kale", formant una paraula sospitosament semblant a la *kaleborroka*, terme basc referit als grups de joves que causaven disturbis pels carrers d'Euskadi durant els anys 80, 90 i primera dècada dels dos mil, i que tenien un biaix ideològic d'extrema esquerra. Una de les etiquetes que tenen en el seu perfil és #frikisdelspoblesdemoatros. L'expressió "dels pobles de moatros", sembla que s'ha generalitzat en aquesta xarxa social, i en l'argot de part del jovent valencianista, com una manera eufemística i alhora paròdica de referir-se al País Valencià com a "els pobles de moatros" (els pobles de nosaltres), al·ludint irònicament a una de tantes maneres d'autoreferencialitat eufemística per tal de no fer servir cap terminologia tacada pel matís pancatalà, com podrien ser les denominacions País Valencià, Països Catalans, etc. I fugint alhora de la denominació estatutària de Comunitat Valenciana, que causa rebuig entre els sectors valencianistes actualment.

Referent a Jaume I el Castigaor, és un joc de paraules amb el nom del rei Jaume I el Conqueridor, innegable referència a la història dels valencians i dels territoris de parla catalana i aragonesa més en general. Alhora fa referència a la intenció de l'administrador o administradora d'aquest perfil, que és la crítica severa. Això es reforça amb el missatge de presentació: "E sóc vingut a Twitter perquè gens no oprimisquen menuts, ni forasters els de casa, e perquè mai no falte cassalla".

El missatge de presentació recrea el model de llengua diacrònic medieval (alteracions sintàctiques, *e* conjunció, morfologia verbal del pretèrit indefinit), fet que ajuda a definir millor el personatge de ficció. Aquest mecanisme s'estudiarà més endavant quan es parle dels perfils del Tio Cento i de la Tia Pepa. El final del missatge fa un gir atenuador del missatge per mitjà d'un element quotidià lúdic i típic valencià com és l'esmentada beguda alcohòlica.

2.2. Referències culturals

2.2.1. La paella i les marques

Hem observat un recurs fet servir reiteradament per a comentar la qüestió del procés sobiranista català com és l'ús del tòpic de la paella per crear

comparacions iròniques. D'aquesta manera, s'aconsegueix rebaixar el to seriós del conflicte esmentat i que tanta tensió genera entre l'esfera catalanista i l'espanyolista, alhora que es genera una mirada còmplice – però no bel·ligerant – amb els valencians per tal com s'hi fan servir elements d'autoidentificació.

En el cas del tuit de La Paella Russa (7 de l'annex), hi subjau el prejudici anticatalà que diu que *els catalans ens ho volen furta tot* [als valencians], fent referència a la campanya engegada per la CUP, partit independentista i d'esquerres català, perquè els ciutadans no anaren a votar en les eleccions del 21 de desembre de 2017 i en lloc d'això feren paelles al migdia a les places. El mecanisme estilístic usat és, doncs, la subversió d'un element fraseològic existent: “mos volen furta també el sol”, arribant a la hipèrbole més absurda possible per desmuntar així un dels arguments tòpics de l'anticatalanisme.

Els tuits d'Escanyat i de La Paella Russa s'interpreten en la mateixa direcció. Escanyat (9 de l'annex) penja la captura de pantalla d'un noticiari d'una televisió local de València, TV Mediterráneo, en què el grafisme de la part superior dreta està compost per una bandera espanyola i una senyera amb blau unides. Escanyat ironitza sobre la manca de necessitat d'aquesta iconografia en un noticiari fent servir novament el lema antivalencianista *no ens fareu catalans*, aquesta vegada subvertit amb l'absurd: “no mos fareu calamars”.

I a propòsit dels disturbis viscuts a Catalunya el 9 d'octubre arran de l'aplicació de l'article 155 de la Constitució i de la coincidència d'aquests fets amb la diada dels valencians, La Paella Russa escriu un tuit humorístic ironitzant a partir de la premissa antivalencianista i subverteix l'element fraseològic per amplificació, imitant la manera d'escriure contra la gramàtica fabriana típica dels blavers “els catalans mos volen furta ya fins i tot el 9 d'octubre” (10 de l'annex). Com s'observa a partir d'aquests exemples, el “no mos fareu catalans” s'esdevé un leitmotiv per a la subversió humorística.

I més encara, la piulada del tuitaire Bender Valencià per motiu de l'incendi d'un escenari del festival Tomorrowland celebrat a Barcelona l'estiu de 2017 fa broma novament amb l'activació del referent valencià popular i un altre dels lemes de l'antivalencianisme que diu que *els catalans ens ho volen furta tot als valencians*. En aquest cas, fins i tot les falles, tot acompanyat d'una imatge de l'esmentat escenari en flames (també 10 de l'annex).

La piulada de Vicent Baydal (5 de l'annex) és una crítica a la mala qualitat o imprecisió de la recepta en les paelles que es van cuinar el dia del referèndum de l'1 d'octubre (a partir d'ara, 10). El text diu “Era partidari del dret a decidir, però les fotos que m'arriben m'estan fent replantejar-m'ho”. D'aquesta manera, el punt de vista a favor del referèndum d'aquest escriptor i professor universitari valencià queda atenuat pel sentit de l'humor sobre la base d'un referent compartit per tots els valencians com és el saber fer quan de paelles es tracta.

En el mateix sentit de la crítica a la violació de la recepta de la paella per part dels catalans, hi ha la piulada de Kalebarraka. Novament, amb el mecanisme humorístic de la crítica gastronòmica, tot acompanyat d'un mem il·lustratiu, s'aconsegueix introduir atenuadament però present

encara el suport als polítics catalans empresonats pels fets de l'1O – concretament, dels Jordis. Alhora, el text de la piulada conté la subversió fraseològica provinent dels moviments reivindicatius independentistes: “no estem tots, falten els pésols” en lloc de *no estem tots, falten els presos* (6 de l'annex).

En darrer lloc, queda per comentar el tuit de la periodista valenciana Xelo Miralles (8 de l'annex). Amb el tuit “Catalans, atiborreu-vos de Cacaolat que hui a les 7, Mariano Rajoy serà #Superman. #Hipervitaminats”, Miralles llença un missatge de suport als catalans davant la repressió política soferta provinent de Madrid amb un missatge de complicitat entre dos pobles veïns i agermanats per un producte del mateix tipus però amb marca autoidentificativa diferent per als valencians i per als catalans com és la beguda dolça de llet amb xocolata. En el cas dels valencians, la marca pròpiament consumida és el Cholec, mentre que per als catalans és el Cacaolat. Amb aquesta referència cultural, la periodista aconseguí situar-se en un espai retòric i identitari proper al català però no igual, i amb aquest mecanisme subtil, salvaria les crítiques dels anticatalanistes valencians envers els personatges valencians que senten simpatia i s'identifiquen amb les qüestions de Catalunya.

2.2.2. Eugeni Alemany

Eugeni Alemany és un personatge mediàtic valencià dels més actius en l'actualitat. Ha aconseguit fer-se un lloc en el diluït espai de comunicació valencià mitjançant estratègies transmèdia. És Llicenciat en Filologia Catalana, però va començar a fer-se famós com a presentador de programes de Canal 9, especialment de *Trau la llengua* i de *Gormandia*.

Amb el tancament de Canal 9, va redirigir la seua carrera com a presentador cap al disseny i implementació de campanyes publicitàries en valencià. Algunes es convertiren en virals. És el cas de #paellaemoji, la campanya perquè Whatsapp incloguera l'emoticona de la paella, que fou en realitat una campanya promocional de la marca d'arròs La Fallera. També s'han viralitzat altres productes seus com el de *Bon rotllo i comboiet* per a la promoció d'esdiments com ara la Mostra d'Aliments Tradicionals Valencians de 2016 (<https://www.youtube.com/watch?v=gjhbM3kLgg>).

A banda d'això, ha estat col·laborador de programes de TVE, monologuista i tuitaire bastant actiu. Amb la reobertura de la televisió pública valenciana el juny de 2018, es fa càrrec de dos programes sobre llengua: el concurs *Atrapa'm si pots* i el clàssic *Trau la llengua*, que ja s'emetia abans del tancament de Canal 9. Un dels elements que caracteritza les piulades d'Alemany és l'absència de posicionament polític explícit més enllà de la tria lingüística sempre pel valencià i del tractament de temàtiques quotidianament identificables per tots els valencians; situacions familiars i casolanes amb què fàcilment d'autoidentificarien els valencians, especialment de la generació prèvia als millenials, és a dir, nascuts en els setanta sobretot.

La primera de les piulades seues que hem escollit fa broma sobre el clixé valencià de la predilecció pel bon menjar o per l'edonisme gastronòmic. Però alhora presenta una informació cultural destacada. El

text diu “Localitzen el document més antic escrit en valencià. Per descomptat havia de ser alguna cosa que parlara de menjar ;)” (11 de l’annex). En el segon dels seus tuits escollits, que és una continuació del fil del primer, hi ha la qüestió de la mescla de codis. Trobem un mem que utilitza una expressió típica en anglés i molt actual com és el riure en codi de xarxa social amb l’expressió “LOL”, integrat en un mem d’una xiqueta en blanc i negre rient (12 de l’annex).

Alemanya ha aconseguit desenvolupar una línia humorística en valencià en la qual fa esment de l’element quotidià inserit en un context identificablement valencià i que introdueix un seguit d’elements filològics i culturals molt rics; d’alguna manera culturitza els seus seguidors amb informacions culturals més que no amb lemes ideològics, amb una feina constant de degoteig subjacent que denota un objectiu molt implícit però efectiu de recuperació lingüística i cultural esquivant les crítiques afèrrimes de l’anticatalanisme valencià. Denota un domini dels llenguatges i de la realitat audiovisual valenciana encomiable.

2.2.3. Literatura i fraseologia

En aquest epígraf, recollim alguns dels exemples més il·lustratius d’un mecanisme que també hem constatat que es fa servir entre els tuitaires valencians com és la introducció del referent literari o etnogràfic. N’hem seleccionat tres que es corresponen amb els tuits 13, 14 i 15 de l’annex.

En el tuit de Kalebarraka, s’aconsegueix la creació d’una escena transgressora, postmoderna i valenciana per antonomàsia mitjançant la combinació de dos elements valencians però, malgrat això, pertanyents a universos diferents com són la Ruta del *bacalao*² i els versos del poeta de Burjassot Vicent Andrés Estellés. Es fa d’una manera integrada, de manera que es crea l’escena d’una conversa surrealista; un jove ve sense dormir d’una discoteca de les de l’horta de València típiques de la Ruta i manifesta senyals de cansament. Aleshores, una veu li contesta amb el vers del *Llibre de meravelles* d’Estellés, de sentenciositat combativa i identitària. Amb un final d’allò més epifonemàtic, el jove li contesta preguntant-li si té més droga per combatre la son. La interpretació irònica es fa ressò de la idiosincràsia meninfotista de gran part de la població valenciana, que contrasta amb la sentenciositat nacionalista del vers del poeta.

El tuit de Finor valenciana remet a una afirmació atribuïda popularment a Joan Fuster: “el País Valencià serà d’esquerres o no serà”, tot i que els estudiosos sobre el tema no es posen d’acord sobre quan la va pronunciar. Així, mitjançant una subversió fraseològica (“el País Valencià serà apitxat o no serà”), es fa humor amb la variació dialectal valenciana, concretament de l’horta, els parlars apitxats, que no pronuncien les sibil·lants ni les africades sonores, fet que es considera

² La Ruta del *bacalao* va ser un moviment fester dels anys 90 als voltants de la ciutat de València amb centre en discoteques d’aquesta zona que combinava el consum de música electrònica amb la ingesta de drogues de disseny. Va ser molt popular a tot l’Estat espanyol. El principal referent musical d’aquest moviment fou Chimo Bayo. Darrerament, existeix un moviment mediàtic de revalorització de la Ruta com a element d’interés historicocultural.

incorrecte però ells reivindiquen humorísticament la dignificació del seu dialecte. Per tant, hi trobem una referència metalingüística juntament amb una referència a la veu d'un escriptor.

La piulada de Xelo Miralles, que a més és tuit fixat, cosa que vol dir que ocupa una posició pragmàticament preponderant en el text de la xarxa social, s'aprofita de la resemantització d'un element de la fraseologia popular fallera en un context que no s'esperaria, la crítica al tancament de RTVV, succés en el qual aquesta periodista va resultar afectada de primera mà. L'expressió "senyor pirotècnic, pot començar la mascletà" es fa servir abans de les mascletades de la setmana de falles de València; és el moment en què la fallera major dona el vistiplau al pirotècnic artífex de l'espectacle de focs d'artifici perquè n'hi encenga la metxa. Per tant, en aquest context, es podria interpretar la idoneïtat de la periodista més o menys amb les paraules següents: *el procés de tancament i d'acomiadament dels treballadors de RTVV ha estat un espectacle vergonyós*.

Fet i fet, es tracta de tres discursos construïts a base de resemantitzar o de subvertir expressions que formen part de la cultura dels valencians amb l'objectiu d'ironitzar i d'estalviar espai, guanyant condensació i potència expressives.

2.2.4. Música

La música, i especialment la música de banda i de carrer, és un dels símbols preeminentes de la cultura popular valenciana. A banda d'això, el canvi estructural en la indústria musical, en què els ingressos per música en directe han passat a ocupar un lloc central relegant a un segon pla la tradicional venda d'àlbums a tendes de música, ha contribuït a reforçar encara més el pes de la música al carrer com a element central del decorat valencià.

En aquest sentit, la Diputació de Castelló governada pel PP, l'any 2016 va engegar una campanya turística anomenada *Castelló, terra de festivals* (<http://val.levante-emv.com/castello/2018/01/18/castellon--reivindica-tierra-festivales/1667806.html>), per tal com es compta amb grans esdeveniments d'aquest tipus. El primer i més internacional de tots amb més de vint anys d'història és el FIB, amb un públic fidel especialment provinent del Regne Unit. Després hi ha els més recents Arenal Sound (Borriana), Rototom (Benicàssim), Festival de les Arts (València) o Medusa (Gandia) i Low Cost (Benidorm) com a festivals de format massiu.

Dins d'aquesta tendència, els festivals de música en català al País Valencià ocupen un lloc no gens menyspreable, amb l'Aplec dels Ports com a festival més antic, amb quaranta edicions, i sobretot amb dos festivals que s'han convertit en pol d'atracció de públic d'arreu dels territoris de parla catalana: el Festivern, que se celebra en cap d'any, i el Feslloch, que té se celebra al mes de juliol a Benlloch. Per tant, els festivals estan servint també com a element articulador de la cultura en llengua pròpia, creant una xarxa i un intercanvi presencial i anual de gent d'arreu dels territoris de parla catalana.

Per tant, veiem dues tendències en l'enfocament dels festivals; una cap a la música més *mainstream* i l'altra culturalment dirigida als

productes i al públic en llengua catalana, tot i que després es poden trobar grups en castellà o en català puntualment inclosos en els festivals contraris. Hem detectat que polítics i altres tipus de líders d'opinió valencians es posicionen a favor d'un dels tipus de festivals segons la seua ideologia. La piulada de Kalebarraka n'explicita aquest fenomen. Es tracta d'una notícia en què Bonig, lideressa del PP valencià, manifesta la seua devoció pel Festival Internacional de Benicàssim. Aleshores, aquest tuitaire enganxa una etiqueta que diu que Enric Morera, polític de Compromís, és més del Feslloch (tuit 16 de l'annex).

La línia ideològica del PPCV i de Ciudadanos CV en contra dels festivals de música en valencià i a favor de festivals *mainstream*, especialment del FIB, forma part d'aquest prejudici cultural sengons el qual allò més internacional, i si pot ser en anglés, serà més valuós i de més qualitat que els productes culturals en llengua pròpia. Aquesta perspectiva cultural que transpua autoodi, titllat pels contraris de *cosmopaletisme*, té el seu precedent valencià més mediàtic dels últims anys en la política valenciana Carolina Punset i la polèmica que va encetar en anomenar el valencià com a *aldeano* o llengua folklòrica i de segona (<https://www.20minutos.es/noticia/2498990/0/hija-punset-carolina/incendia-redes/neuronas-fritas/>).

Canviant de tema, Toni de l'Hostal (tuit 17) és un humorista i cantautor valencià que, a diferència del que hem comentat d'Eugeni Alemany, en el seu perfil de Twitter sí que es posiciona políticament de manera explícita, fins i tot de vegades arribant al sarcasme. En aquest cas, fa un tuit on inclou informacions de la pàgina del Festivern i ironitza sobre la seua assistència al Festivern en lloc d'anar a menjar-se el raïm a la Puerta del Sol madrilenya, ahora que anuncia d'aquesta manera el seu espectacle en l'esmentat festival de cap d'any.

Per cloure aquest epígraf sobre referents musicals propis fets servir per influenciadors valencians a Twitter, volíem destacar la polèmica de la muixeranga a Felip VI (tuit 18). Escanyat es fa ressò d'una notícia del Diari la Veu que Felip VI no assisteix al lliurament d'uns premis a Catalunya per causa de la situació política i hi afig l'al·lusió a un episodi viscut a València el dia el lliurament dels premis Jaume I 2017 de la Generalitat Valenciana, a què va assistir el rei i on va ser rebut amb el Cant dels Maulets, interpretat per una colla de dolçainers.

Recordem que aquesta cançó del grup valencià Al Tall té uns versos antiborbònics que diuen així "Vine Pilareta que et pegue un sacsó, els / peixos en l'aigua i els amos al clot. I si / no l'empara el Nostre Senyor, / tallarem la cua a Felip de Borbó". La cançó remet als fets de la Batalla d'Almansa (1707). Per tant, es tracta d'un episodi de crítica al rei subtilment orquestrada a través de la música tradicional valenciana que va aconseguir superar la censura institucional (<https://www.youtube.com/watch?v=IkuIP6TGAhI>).

2.2.5. El referent a la quotidianitat dels mil·lennistes

Com a mecanisme expressiu, hi destaca l'ús d'estereotips de la quotidianitat típica d'un jove valencià que encara no s'ha emancipat, fet bastant comú en la generació mil·lennista a l'Estat espanyol, que ha

hagut d'endarrerir la seua emancipació per causa de la crisi econòmica i els problemes laborals que se'n deriven.

La creació de mems amb estètica internacional amb textos vinculats a la idiosincràsia de les famílies valencianes prototípiques és un recurs expressiu original i compartit per molts *influenciadors* valencians que piulen en la seua llengua, connectant amb uns corrents discursius en les xarxes socials d'allò més universals i vigents; dit d'una altra manera, tornem a la idea de tractar l'universal des d'allò local, tal com havien fet autors valencians com Vicent Andrés Estellés.

Hem detectat la presència d'elements quotidians que rebaixen l'agressivitat en el discurs. És el cas del tuit de Finor Valenciana (19 de l'annex), "jo no puc opinar res sobre Catalunya i la independència perquè encara visc en ma mare", que enllaça el tema de la independència i el d'anar-se'n de casa els pares i rebaixa així l'agressivitat del discurs independentista. Es tracta de la projecció de la metàfora quotidiana de la independització amb la qüestió territorial catalana, en la línia de la metàfora deontològica, és a dir, la metàfora com a element que facilita la comprensió de temes abstractes mitjançant la seua divulgació a través de temes concrets i quotidians (Lakoff, 1991).

Un altre dels tòpics de la idiosincràsia valenciana amb què s'hi fa humor i que s'hi fa servir per a tractar de manera relaxada temes eminentment tensos entre els valencians és el de les mares patidores, que trobem en el mem de Finor Valenciana i el de les falles, que fa servir Eugeni Alemany per comentar humorísticament una notícia sobre l'augment dels divorcis al País Valencià: "És com les falles: ho donem tot en una setmana i després ho cremem" (tuit 20).

2.3. Reflexions sociolingüístiques

Entre els influenciadors valencians que fan servir la llengua pròpia per a piular, són abundants les reflexions sociolingüístiques, que poden ser de tres tipus diferents. En primer lloc, hi ha les reflexions sobre la llengua en l'ensenyament. En els últims anys, un dels temes polèmics que ha ocupat l'agenda mediàtica valenciana ha estat el del Decret de Multilingüisme. En aquest sentit, recollim dues piulades del sociòleg valencià Vicent Flor amb sengles arguments que justifiquen la presència del multilingüisme en l'educació (22 i 23 de l'annex). El primer, cita un estudi internacional del World Economic Forum que diu que els parlants bilingües tenen més facilitats cognitives que els monolingües a l'hora de canviar de llengua. La cita està en anglés, fet que prestigia la informació des del punt de vista científic segons els prejudicis diglòssics valencians.

En l'esmentada investigació, apareix l'Estat espanyol com un dels països amb menys coneixements de llengües estrangeres, fet que remarca Flor amb les seues paraules, que imiten el clixé retòric dels serials televisius més tradicionals: "Hui, en èxits del nacionalisme espanyol... un dels percentatges més baixos de coneixements d'una llengua estrangera", tot acompanyat de l'etiqueta #adoctrinament, en contra de l'acusació dels populars i de Ciudadanos a l'educació en valencià perquè, segons diuen, adoctrina i perjudica els alumnes perquè s'ensenyava valencià, llengua que consideren inútil per al món laboral.

La segona piulada de Vicent Flor que destaquem aquí pel que fa al multilingüisme i l'ensenyament està expressament escrita en castellà per arribar a un públic majoritàriament castellanoparlant i crític amb l'ensenyament amb el valencià com a base del multilingüisme, a més de ser una marca d'ironia. El tuit denuncia el fet que a l'Estat espanyol no es tinguen en compte les llengües que no són l'hegemònica, l'espanyol, ni s'ensenyen de manera mínima en els altres territoris. És un discurs que el sociolingüista madrileny Juan Carlos Moreno Cabrera fa temps que promulga (2008).

En segon lloc, trobem reflexions sobre prejudicis lingüístics. Arran de la polèmica dels *aldeanos*, Jaume I el Castigador remarca el perjudici lingüístic de certs valencians amb *autoodi*, terme encunyat justament pel sociolingüista valencià Rafael Ninyoles, segons el qual, parlar valencià (i òbviament ara com ara qui sap valencià també sap castellà) és de poble (d'*aldeanos*, tal com va dir la política de Ciudadanos CV Carolina Punset), mentre que parlar castellà és "de mundo" (estem parlant del tuit 25). En cap moment del coneixement exclusiu del castellà se'n deriva un major coneixement de l'anglès. En canvi, del coneixement del valencià, que sempre va acompanyat del castellà, sí que se'n deriva una major capacitat d'aprendre terceres llengües, entre les que s'inclou l'anglès.

En darrer lloc, hi ha les reflexions de tipus etnolingüístic, cultivades per perfils de Twitter com el de l'historiador Vicent Baydal o el filòleg i comunicador Eugeni Alemany. Abans hem esmentat algunes piulades d'Alemany, entre les quals n'hi ha una en què es fa ressò del descobriment del llibre més antic escrit en valencià. De vegades, Alemany també fa consultes als seus seguidors sobre mots o expressions per tal de documentar-se etnogràficament, tal com feia en els seus programes de Canal 9, especialment en *Trau la llengua*, però també de manera secundària en *Gormandia* i que fa de nou en la nova televisió valenciana À Punt. Hem destacat la piulada de Vicent Baydal (24 de l'annex) en què reproduceix un atlas lingüístic sobre la denominació del tubercle més consumit en la cuina valenciana, la creïlla. S'hi destaca la gran quantitat de formes diferents d'anomenar-lo. Fet i fet, amb aquests usos, Twitter es presenta com una plataforma especialment útil per a la recollida i difusió d'informacions sobre usos i costums de la llengua pròpia.

Els dos tuits següents fan servir un mecanisme retòric interessant i propi del canal. Consisteix a augmentar les possibilitats d'interpretació del significat per part del receptor recreant el format tipogràfic d'un formulari típic d'internet en què cada lector pot completar l'enunciat amb l'afirmació que més li convinga. Això s'indica amb un enunciat del tipus [*inserir informació aquí*] escrit entre claudàtors, recreant una mena de rectangle. Al mateix temps, amb aquest recurs l'emissor posa de manifest la poca originalitat o l'automaticitat de l'argumentari del seu contrari ideològic. En el cas de les piulades de Jaume I el Castigador escollides (26 i 27), veiem que aquest recurs és un tret reiterat en l'ideolecte d'aquest tuitaire, que li permet economitzar l'expressivitat del limitat espai discursiu que ofereixen els 140 caràcters de Twitter.

2.4. Perfils de ficció

Una altra categoria de perfil de ficció que hem trobat pel que fa als líders d'opinió valencians que piulen en la seua llengua és la dels personatges de ficció. Ja n'hem comentat alguns d'històrics, com ara Jaume I el Castigador o Sant Vicent Ferrer, que en alguns casos piulen recreant un model de llengua volgudament medieval. En trobem un cas semblant amb perfils de ficció que imiten personatges prototípics de la realitat més exageradament rural valenciana. N'hem seleccionat dos, El Tio Sento i La Tia Pepa pel destacat nombre de seguidors que tenen i perquè són models similars (tuits del 28 al 33 de l'annex). Es tracta de perfils de ficció que recreen respectivament un home i una dona grans.

El model de llengua amb què piulen serveix per caracteritzar-los en diversos sentits. En primer lloc, parlen en majúscules perquè és un signe típic dels usuaris poc avesats a les TIC, ja que per als usuaris avançats, les majúscules signifiquen que es parla cridant, cosa que també definiria el parlar de les persones grans, que han perdut oïda i criden més del compte.

Un altre tret lingüístic que els defineix són les faltes d'ortografia. En la societat valenciana, les persones grans de poble encara provenen generalment d'un entorn infantil amb escassa escolarització, fet que els pressuposa una escriptura poc normativa, i encara més pel que fa al català. Per la qual cosa, escriurien tal com sonen les paraules que pronuncien i seguint més les grafies del castellà, que era la llengua escolar durant el Franquisme.

Això fa que observem molt clarament els trets pertanyents a la varietat geogràfica d'aquests personatges. Així doncs, El Tio Sento té un parlar que podria pertànyer a una persona gran de Castelló o dels pobles del voltant de la ciutat (preferentment al nord, perquè ja fan la terminació verbal amb *-e* de la tercera persona del singular del present d'indicatiu.). Fa ús de la interjecció *xa* en lloc de *xe*, com es fa per les comarques de València i és, de fet la interjecció que utilitza La Tia Pepa. A més, La Tia Pepa mostra harmonització vocàlica amb la *o* (*vostra* com /'vostrO/). El territori valencià en què coincideixen aquests trets i per tant, del qual provindria La Tia Pepa, és probablement la Marina. Una característica de la varietat diacrònica intergeneracional de la llengua que manifesten els dos perfils és la dificultat de pronunciar els anglicismes, com ara Halloween pronunciat com /Xalo'wej/.

Finalment, un altre element de la caracterització és la tria temàtica. En ambdós perfils, abunden les expressions escatològiques, les referències a notícies mediàtiques del que es podria considerar telefem, al·lusions a l'agricultura, a la vida quotidiana d'una persona gran (anar al llar dels jubilats, mirar la televisió...) i sentències poc fonamentades sobre la realitat politicosocial que marca l'agenda setting, però vista des de la perspectiva valenciana (Kim Kardashian, el procés sobiranista Català, les festivitats que estan essent colonitzades per la cultura dels EUA com ara Tots Sants per Halloween, etc.).

2.5. Identitat

2.5.1. La denominació de país

Aquesta és una de les batalles culturals per excel·lència al País Valencià, i és que el debat sobre la denominació de *país* s'arrossega almenys des de la Transició. L'elecció del terme per referir-se al territori com a Comunitat Valenciana, País Valencià o, el més diacrònic Regne de València, mostra clars esbiaixaments polítics. En els exemples triats (34 i 35), Jaume I el Castigador, perfil de ficció amb el personatge monàrquic, crítica paradoxalment la denominació blavera de Regne de València.

Com hem dit, en el tuit 34 es ridiculitza el sector més espanyolista, i alhora més anticatalanista, que justifica l'ús de la denominació Regne de València unit a altres reivindicacions com la negació de la unitat lingüística i cultural, i per tant el rebuig de la norma fabriana, que sovint s'estén a la renúncia a parlar en català. Seguint la mateixa línia, podem observar en la segona piulada una crítica també a la denominació de Regne, per no tindre cap rei, i com ironitza sobre el rebuig a dir País Valencià per ser una denominació considerada pancatalanista pels sectors més dretans i espanyolistes.

Respecte a les piulades 36 i 37, del compte d'Escanyat, també fictici, veiem com es dóna importància a unes declaracions de l'expresident Lerma a la televisió estatal reconeixent que la denominació País Valencià estava normalitzada –de fet apareix encara a les sigles de la secció valenciana del seu partit, el PSPV– cosa que encaixa en el discurs dels qui defensen que se l'ha demonitzada per temor que semblés pancatalanista. En la 37, veiem com Escanyat es fa ressò d'una notícia que precisament identifica eixe bloc conservador espanyolista, que aprofita el conflicte polític a Catalunya per promoure un discurs de segregació identitària, amb el territori valencià.

2.5.2. Antifeixisme

Tot i que com veurem en alguns casos, és relativament comú el fet d'autocensurar-se amb reivindicacions polítiques que es poden considerar obertament pancatalanistes, pel que fa a l'antifeixisme hi trobem un rebuig explícit, contundent i unitari. No obstant, és evident que es tracta de dos temes que, si més no, guarden certa relació, ja que els grups feixistes que han existit des de fa anys al territori sempre han actuat contra col·lectius que promovien la cultura i la llengua pròpies, reproduint la batalla cultural de l'espanyolisme front als considerats pancatalanistes.

Escanyat, per exemple, piula sobre les mesures tant de prevenció com de resposta que estan posant en marxa algunes institucions front a les respostes violentes que es registren en territori valencià per part de grups filofeixistes, especialment després del Referèndum d'Independència de l'10 (tuits 38 i 39). En aquesta línia, tant l'organització sense ànim de lucre Escola Valenciana com l'humorista Eugeni Alemany, no dubten a mostrar el seu suport a la Vicepresidenta del Consell, Mónica Oltra, després que un grup d'extrema dreta l'assetgés a la porta de la seua residència particular (tuits 40 i 41).

2.5.3. Finançament

El finançament ha esdevingut un dels eixos de discurs fonamentals entre les forces progressistes durant la present legislatura (Bellido i Monferrer, 2017), i així queda reflectit en els discursos dels líders d'opinió extraparlamentaris. De fet, entenem que es tracta d'una manera d'exercir la reivindicació territorial sense activar marcs que tradicionalment divideixen la societat valenciana, com ara la bandera o la llengua. Tanmateix, inclús en aquesta qüestió s'identifiquen dos blocs antagònics. Veiem algunes piulades de comptes ficticis que també parlen sovint d'aquesta qüestió:

Com hem esmentat, en parlar de finançament es distingeix entre dos blocs antagònics: els qui demanen més inversió en el territori i els qui no. En la piulada d'Escanyat (42) es fa referència al discurs del grup que es desmarca d'aquesta reivindicació, el de les forces polítiques més conservadores, que vinculen la demanda econòmica amb el missatge ja conegut de l'independentisme català: "Espanya ens roba", canviant Espanya per Madrid en este cas. És una forma de relacionar qualsevol confrontació entre una comunitat autònoma i l'Estat amb els moviments independentistes. D'altra banda, aquestes organitzacions es col·loquen com a subsidiàries de Madrid per part dels defensors de la millora del finançament valencià, implícitament traïdores a la ciutadania valenciana per donar l'esquena a la possibilitat de millorar les infraestructures del territori.

En el cas de Jaume I El Castigaor (43), que repiula la mateixa notícia que Escanyat, es fa una referència molt més explícita a l'espanyolisme dels qui no participaran a la reivindicació, qualificant-los sarcàsticament com a falangistes, és a dir, com a membres del partit del dictador Francisco Franco. Potser és una manera de fer la crítica sense activar el marc de l'independentisme com sí que ho fa Escanyat.

Finalment, veiem com, de nou, aquest mateix perfil reforça la idea del finançament com allò relacionat amb la qualitat de vida dels valencians i valencianes, i no tant amb la qüestió identitària. En la darrera piulada (44 de l'annex) assenyala al PP i a Espanya com a culpables de la renúncia amb una important infraestructura ferroviària que connectaria les Comarques del Nord amb el Baix Camp (Tarragona).

2.5.4. Posicionament sobre l'1-O

Sense cap dubte, un dels esdeveniments polítics més rellevants de l'any 2017 als territoris de parla catalana ha sigut el Referèndum per la independència de Catalunya de l'1 d'octubre. Es tracta d'un tema comentat extensament per la pràctica totalitat dels perfils utilitzats a l'estudi. Hem decidit diferenciar en la nostra anàlisi entre perfils governamentals (tuits del 45 al 48) i no governamentals (del 49 al 52).

Pel que fa al primer grup, hem seleccionat dos persones que es troben en aquest moment ocupant un càrrec de confiança a les administracions del Govern Valencià: Empar Marco, directora de la Corporació Valenciana de Mitjans de Comunicació, extreballadora de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, i Enric Nomdedéu, exlíder de

Compromís a les Comarques del Nord i nou Cap del Servei d'Ocupació i Formació.

Les piulades d'aquests dos directius valencians ens mostren dos maneres diferents de mostrar desacord amb la gestió de l'Estat davant els fets previs a l'1-O, així com les mesures de repressió posades en pràctica en la data assenyalada. D'una banda, tenim a Marco, qui, explícitament indignada, emet dures crítiques tant cap a la violència policial com cap al qüestionament del dret de vot com a solució del conflicte a Catalunya. D'altra banda, Nomdedéu expressa les crítiques d'una forma molt més laxa i irònica i no és fins que no té lloc la repressió policial el mateix dia del Referèndum que no hi manifesta obertament la seua posició. Entenem que és probable que l'etapa de Marco a Catalunya la fera més coneixedora de la situació i que per això mostrava més afecció des d'abans de l'1-O.

Pel que fa a les piulades de comptes no vinculats directament amb les institucions públiques, trobem a continuació les corresponents a un compte fictici, una organització sense ànim de lucre, un sociòleg i un historiador.

Sembla evident que la no pertinença a una institució dona molta més llibertat a l'hora de posicionar-se sobre un tema políticament tan controvertit. Mentre els càrrecs institucionals només fan referència al dret a decidir i a la repressió amb violència, els comptes de perfils més independents parlen obertament de presos polítics, d'humiliació dels qui demanen referèndum, d'una Espanya castellana i envalentida i a més critiquen la suspensió de l'autonomia de Catalunya amb l'aplicació de l'article 155 de la Constitució Espanyola.

2.5.5. Toni de l'Hostal i Eugeni Alemany

En un país on la cultura popular constitueix quasi l'epicentre de la vida, és interessant observar els diferents usos i posicionaments lingüístics de persones conegudes en el món de la música i la interpretació. En este cas, hem seleccionat una sèrie de piulades de Toni de l'Hostal, cantautor folk, i Eugeni Alemany, humorista i periodista.

És cert, però, que ambdós artistes compten amb diferents perfils de públic. D'una banda, els seguidors de Toni de l'Hostal pertanyen generalment a l'òrbita d'allò alternatiu, quasi militant, proper al valencianisme pancatalanista. D'altra banda, Eugeni Alemany, en ser un personatge televisiu, treballador freqüent de l'antic Canal 9 i del nou À Punt, arriba a un públic més ampli, més variat i, per tant, també a sectors lleugerament més moderats.

En les piulades de Toni de l'Hostal ens trobem amb missatges de protesta social bastant contundents (55 i 57 de l'annex sobretot). El cantautor utilitza expressions bel·ligerants per referir-se a mobilitzacions socials actives en eixe moment ("en peu de guerra") i suggerint que podrien tenir lloc també al País Valencià, realitza comparacions entre la situació a Catalunya i la realitat Palestina, i critica la justícia espanyola amb cert sarcasme (tuïts 53 i 54). Per contra, l'humorista i personatge televisiu utilitza una ironia menys contundent per mostrar el seu suport a la vicepresidenta i criticar la corrupció, i també mostra un humor que gira molt més a l'entorn de la quotidianitat valenciana, més que a la

política. Per tant, en la mateixa línia que els seus respectius públics, mentre que el músic adopta un to més agressiu i sarcàstic, l'humorista piula de forma més irònica i no ataca directament cap persona concreta.

2.6. La moderació del càrrec públic

Enric Nomdedéu interpreta al seu compte de Twitter un personatge irreverent i sarcàstic amb molt d'èxit entre la seua comunitat de seguidors, majoritàriament de tall progressista i valencianista. No obstant, el salt de la política municipal a l'exercici professional com a cap del Servei d'Ocupació i Formació, depenent de la Conselleria d'Economia, ha fet que les seues piulades no siguin acollides amb la mateixa riulla que en ocasions anteriors.

Els tuits 59, 60, 61 i 62 de l'annex corresponen a comentaris en to sarcàstic en els quals Nomdedéu mostra de manera més o menys explícita el seu posicionament polític o s'hi relaten algunes anècdotes quotidianes, que en aquell moment era regidor municipal a Castelló. En el moment dels tuits, ocupa un càrrec de responsabilitat i per tant ha de representar tota la ciutadania valenciana. L'expressió en si d'aquestes idees no constitueix res de nou en el compte del cap del SERVEF al País Valencià. Tanmateix, la seua nova responsabilitat provoca que eixa expressió siga acollida amb indignació, cosa que condueix a un fet inèdit en el cas del senyor Nomdedéu: es veu forçat a disculpar-se públicament i inclús a anunciar una retirada temporal de la xarxa per mostrar la cautela que li exigeix el seu nou càrrec (tuits 63, 64 i 65).

És interessant com trenca eixe silenci autoimposat davant d'un fet transcendental com és el ja esmentat prèviament referèndum de l'10. Llavors sent la necessitat d'expressar el seu rebuig cap a la gestió del govern espanyol per a, tot seguit, pujar una foto amb el seu avatar amb una cremallera a la boca, expressant de nou la seua intenció de tornar a romandre inactiu durant un temps.

3. Conclusions

Al llarg d'aquesta anàlisi s'han anat veient diferents aspectes discursius que són utilitzats pragmàticament pels tuitaires valencians amb certa efectivitat i coincidència. Un d'aquests aspectes és la importància del nom del compte i de la frase fixada, elements que potencien els significats i que marquen les identitats dels usuaris amb gran varietat de matisos.

Quant a alguns tòpics sovintejats pels perfils analitzats, hem trobat els festivals com a arma llancívola ideològica, segons el tipus de música que trien i la seua llengua vehicular; els perfils de ficció, de dos tipus, històrics i folklòrics, com a ferramenta d'expressió crítica vetlada de molts valencians que es converteixen així en líders d'opinió, el finançament, la qüestió catalana i, en darrer lloc, Twitter com a espai privilegiat per a la reflexió sociolingüística i per a l'estudi etnogràfic valencià.

Un altre element observat ha estat la modulació del to i del missatge segons el públic a què es dirigeixen o bé del càrrec polític que ocupen. D'aquesta manera, s'han observat un to i un argument diferents en

determinats tuitaires pel fet de piular en català o en castellà. També s'ha vist el cas paradigmàtic del polític Enric Nomdedéu, que ha hagut de modular el seu discurs a Twitter en accedir a un càrrec institucional i per causa de la pressió mediàtica sobre els seus tuits.

A banda d'això, hem observat una tendència entre els tuitaires valencians en català a l'autocensura per esquivar les crítiques dels anticatalanistes valencians (hereus dels blavers). Un dels mecanismes discursius més utilitzats en l'esmentada autocensura ha estat la subversió fraseològica de tòpics folklòrics i blavers valencians tot relativitzant així la sentenciositat dels seus punts de vista pel que fa a qüestions catalanes.





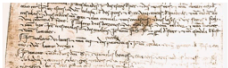

Al capdavant, aquesta investigació qualitativa sobre els tuitaires més rellevants del territori valencià apunta en la direcció que existeix un discurs mediàtic valencià a Twitter que és polifònic, coherent i que dialoga amb les qüestions catalanes des d'una posició no subsidiària sinó d'alteritat propera. Podríem al·ludir-hi a la concepció fraseològica de *valencians i catalans, cosins germans*. Es tracta d'un discurs que evoluciona segons canvien les tendències discursives i l'agenda setting, i que fa servir els recursos discursius més actuals de la xarxa. Al mateix temps, es troba en consonància amb les tendències discursives globals. Hem observat que es tracta d'un discurs que ancora els seus referents en elements reconeixibles per als valencians i es converteix així en un discurs propi però inserit en les tendències actuals; dit d'una altra manera, que busca el global des del local, tal com han fet altres abans; pensem en Joan Fuster o en Vicent Andrés Estellés.



Referències bibliogràfiques

- Bellido, T.; Monferrer, A. 2017. 'Reflexions sobre la vitalitat de l'ús del català entre els polítics valencians. Estudi a partir de Twitter', Dins *Actes del Primer Congrés de l'Associació de Joves Investigadors en Llengua i Literatura Catalanes*, València.
- Casals, D. i Faura, N. 2010. *El català als mitjans de comunicació. Situació actual i perspectives*, Barcelona: UOC.
- Gifreu, J. 2014. *El català a l'espai de comunicació. El procés de normalització de la llengua als mèdia (1976-2013)*. Barcelona: UAB.
- Kim, Suin; Weber, Ingmar 2014. 'Sociolinguistic Analysis of Twitter in Multilingual Societies'. Dins: Proceedings of the 25th ACM conference on Hypertext and social media: 243-248. http://uilab.kaist.ac.kr/research/HT14/twitter_languages.pdf [Consulta: 4-4-2017]
- Lakoff, G i Johnson, M. 1991. *Metáforas de la vida cotidiana*, Cátedra: Madrid.
- Mollà, T. 2014. *La desconexió valenciana*, Valencia: Publicacions de la Universitat de València.
- Moreno Cabrera, J. C. 2008. *El nacionalismo lingüístico: una ideología destructiva*, Barcelona: Ediciones Península.
- Nobajas, A. 2013. 'Twitter com a eina per a la recerca sociolingüística: llums i ombres', *Treballs de sociolingüística catalana*, 26: 89-101.
- Pradilla M. À. 1999. 'El secessionisme lingüístic valencià', dins: Pradilla Miquel Àngel (1999) (ed.) *La llengua catalana al tombant del mil·leni*, Barcelona: Empúries, p. 153-202.
- Schieffelin, B. et al. (1998) *Language Ideologies. Practice and Theory*, Oxford: Oxford University Press.
- Woolard, K. (1992): *Identitat i contacte de llengües a Barcelona*, Barcelona: La Magrana.





Annex. Tuits analitzats (65 en total)






<p>1</p>  <p>Finor Valenciana @FinorV</p> <p>Amant de la meua terra, pe valenciana. #CatalanoPija, és corrupció, sóc un ànima ha prou falles pa tant de ni 1326sempre</p>	<p>2</p>  <p>La Paella Russa @lapaellarusa</p> <p>Blog sobre política va</p> <p>Valencia</p>	<p>3</p>  <p>Kalebarraka @Kale_Barraka</p> <p>#FrikisDestruktorsDelsPo #TontoElKeLoLea</p>	<p>4</p>  <p>Jaume I El Casti @JaumeI Castigaor Te sig</p> <p>E sóc vingut a Twitter per oprimisquen menuts, ni fo casa, e perquè mai no falt</p>
<p>5</p>	<p>6</p>		





<p>Vicent Baydal @vicentbaydal · 30 sept. Era partidari del dret decidir, però estes fotos que arriben d'#escolesobere... m'estan fent replantejar-m'ho! #paellafail</p>  <p>9 46 91</p>	<p>Kalebarraka @Kale_Barraka · 20 h #GuisantesPaLosKastellanos</p>  <p>benegre.cat, NaKi #MAMBO, Rock a la Marina y 7 más</p> <p>2 11</p>
<p>7</p> <p>La Paella Rusa @lapaellarusa · 1 d Mos volen furta també el sol</p>  <p>5 30 40</p>	<p>8</p> <p>xelo miralles @xmigre · 1 d Catalans atiborreu-vos de Cacaolat a les 7 de la vesprada Rajoy serà #Superman♥. #Hipervitaminats.</p> <p>1 4</p>
<p>9</p> <p>A Vicent Baydal li agrada</p> <p>Escanyat @escanyat · 4 h Només falta el 'No mos fareu calamar</p>  <p>1 2 34</p>	<p>10</p> <p>Bender Valencià @Bender_Val · 29 jul. Les falles a #Tomorrowland #TomorrowlandBarcelona ? Mos volen furta les falles!</p> <p>Ale Ayerdi @AyerdiX #tomorrowland #unitewithtomorrowland #barc #incendio incendio</p> <p>0:46</p> <p>3</p> <p>La Paella Rusa @lapaellarusa · 4 oct. Els catalans mos volen furta ya fins i tot el 9 d'octu</p> <p>3 35 55</p>
<p>11</p> <p>Eugeni Alemany @EugeniAlemany · 17 oct. Localitzen el document més antic escrit en valencià. Per descomptat, havia de ser una cosa que parlara de menjar... :)</p>  <p>El profesor de la UJI Vicent García Edo ha descubierto el inventario de bienes que tenía el obispo de Tortosa.</p> <p>'Taules de menjar', la primeras palabras escritas en valenciano</p> <p>El profesor Vicent García Edo encuentra un pergamino datado el 17 de mayo de 1253, en Almassora, 20 años después de la conquista</p> <p>22 194 307</p>	<p>12</p> <p>Eugeni Alemany @EugeniAlemany · 17 oct. En resposta a @EugeniAlemany "atra", "dotzenes", "ganxo", "ésser"... hihihih</p>  <p>1 12</p>
<p>13</p>	<p>16</p>





<p>Kalebarraka @Kale_Barraka · 15 oct. - Hòstia ke sueño Nano!!!! * No t'han parit per a dormir, et pariren per vetllar en la llarga nit - Tienes Spit????</p>	<p>Kalebarraka @Kale_Barraka · 15 oct. #MoreraEsMésDelFestioch</p>  <p>Isabel Bonig: 'Me encanta ir al Festival Internacional de Benicàssim' La presidenta del partido popular de la C. Valenciana confiesa que la música, la lectura, el paseo o la natación le ayudan a cambiar el chip levante-emv.com</p>
<p>14</p> <p>Tweet fijado</p> <p>Finor Valenciana @FinorV · 15 mar. El país Valencià serà apitxat o no serà.</p>	
<p>15</p> <p>Tweet fijado</p> <p>xelo miralles @xmigre · 19 oct. Ara ja s'ha aconseguit l'objectiu d'acabar amb els treballadors #pot començar la mascletà?</p>	
<p>17</p> <p>Toni de l'Hostal @tonidelhostal · 16 oct. Enguany tampoc aniré a la Puerta 'l Sól, que me toca treballar serv la jovenalla:</p> <p>Festivern @Festivern_info Festivern 2017-2018: 3 dies i 3 nits, més de 40 moltes activitats i molta molta festa. Ja crema Festivern!!! #Festivern17 #Tavernes</p>	<p>18</p> <p>Escanyat @escanyat · 4 min</p> <p>Jo crec que en realitat és que ja s'ha enterat que era lo que li tocaven els dolçainers 🤔🤔🤔</p> <p>DiariLaVeU @diarilaveu_ Felip VI no acudirà al Premis Rei Jaume I per la situació catalana diarilaveu.com/noticia/77420/...</p>
<p>19</p> <p>A (((Nomdedéu))) li agrada</p> <p>Finor Valenciana @FinorV · 3 h</p> <p>Jo no puc opinar res sobre Catalunya i la independència pq encara visc en ma mare 😊</p>	<p>21</p> 
<p>20</p> <p>Eugeni Alemany @EugeniAlemany · 18 oct. És com les falles: ho donem tot en una setmana i després ho cremem.</p> <p>EP Valencia @ep_valencia La Comunitat Valenciana, la segona amb més separacions i divorcis Espanya europapress.es/valencia/notic...</p>	

<p>22</p> <p>Vicent Flor @VicentFlor · 14 h</p> <p>Hui, en èxits del nacionalisme espanyol... un dels percentatges coneixements d'alguna llengua estrangera #adocrinament</p> <p>World Economic Forum @wef Bilinguals' brains don't have to work hard between languages wef.ch/2zP6A3D</p>	<p>24</p>
<p>23</p>	

<p>Vicent Flor @VicentFlor · 2 d</p> <p>Igual si en las escuelas españolas se hubiera enseñado algo de catalán/ valenciano, vasco, gallego, etc. habría más solidaridad y diálogo...</p> <p>8 54 109</p>	<p>Vicent Baydal @vicentbaydal · 21 oct.</p> <p>Eh, on està la meua credadilla benissera!? Més de 16 formes diferent patata/pataca/creïlla/quereguilla/crilla/querilla... #cietu</p>  <p>12 27 49</p>
<p>25</p> <p>Tweet fijado</p> <p>Jaume I El Castigaor @JaumeICastigaor · 9 may. 2015</p> <p>Però què voleu, vivim en un país on la gent que parla 2 o 3 llengües "del poble" i la gent que en parla 1 és "del mundo".</p> <p>105 5,1K 2,8K</p>	<p>26</p> <p>Jaume I El Castigaor @JaumeICastigaor · 3 h</p> <p>Biblia de l'espanyolisme:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Som Regne però no som país perquè [EXCUSA] 2. Podem parlar valencià però no ho fem perquè [EXCUSA] 3. xupito  <p>ValenciaFans1983 @Fans1919</p> <p>Per supost! El terme "País" és una conjuntura "PaisosCatalans"</p> <p>El Regne Valencià té una SENYERA,</p>
<p>27</p> <p>Jaume I El Castigaor @JaumeICastigaor · 3 h</p> <p>Ciudadanos no anirà a la manifestació del finançament valencià p[er] excusa falangista ac[ab]</p>  <p>Ciudadans confirma que no acudirà a la manifestació pel finançament valencià</p> <p>Ciudadanos (Cs) no assistirà a la manifestació per la reforma del finançament convocada per al pròxim 18 de novembre a València, en consens amb el Govern Valencià. diarilaveu.com</p> <p>41 44</p>	<p>28</p> <p>El Tio Sento @LlauradorCs · 17 oct.</p> <p>AVORE UNA ENCUESTA DE ISES QUE NO SE QUE FER ESTA BESPRA</p> <p>49% MEN VACH ALS CHUBILATS</p> <p>22% MEN VACH A PER AUJA</p> <p>29% MEN VACH AL CALLISTE</p> <p>247 votos · Resultados finales</p> <p>4 4 7</p>
<p>31</p> <p>La tia Pepa @La_tiaPepa · 11 oct.</p> <p>ESTEU MOLT PENDENCH D CATALUNYA I LA INDEPENDENS ENCATALANADA ANTERANSE D LO BERDADERAMENT INPORTANT: KIM KARDASHIAN TAYAT LES PUNTES!</p> <p>13 26</p>	<p>34</p> <p>Jaume I El Castigaor @JaumeICastigaor · 3 h</p> <p>Biblia de l'espanyolisme:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Som Regne però no som país perquè [EXCUSA] 2. Podem parlar valencià però no ho fem perquè [EXCUSA] 3. xupito  <p>ValenciaFans1983 @Fans1919</p> <p>Per supost! El terme "País" és una conjuntura "PaisosCatalans"</p> <p>El Regne Valencià té una SENYERA, una L</p>
<p>32</p> <p>La tia Pepa @La_tiaPepa · 11 oct.</p> <p>LA VOSTRO BENVOLGUDA Y BONIQUETA TIA PEPA ESTA UN POCO DE MAL HUMOR PERO VOS DUC AL COR, CARINYOS MEUS DEL MEU PARRUS M</p> <p>3 8</p>	

<p>La tia Pepa @La_tiaPepa · 11 oct. En resposta a @La_tiaPepa SI EN VALENSIA SE FA LO Q SE ME FICA A MI EN EL PARRUS, IM EN UNA PEDANIA DE VALENSIA COM ES CATALUNYA. BESEN PE PASE.</p> <p>9 12</p>	<p>Jaume I El Castigaor @JaumeICastigaor · 2 h En resposta a @JaumeICastigaor Ara per favor expliqueu-me això de ser Regne sense rei però no s com totes les paraules té un plural.</p> <p>1 6 25</p>
<p>36</p> <p>Escanyat retwiteó</p> <p>Escanyat @escanyat · 22 oct. «¿Por qué se llama Comunidad Valenciana, cuando en aquel tiempo ca le llamábamos País Valenciano?» #RTVE #JoanLerma</p>  <p>19 176 186</p>	<p>37</p> <p>Escanyat @escanyat · 20 oct. PPCV i Ciutadans pugnen pel mercat de l'anticatalanisme</p>  <p>PPCV i Ciutadans pugnen pel mercat de l'anticatalanisme Cap dels alts dirigents del PPCV no va assistir ahir a l'admonició espanyolista de l'expresident del govern de l'Estat José María Aznar. L'an diari.laveu.com</p> <p>1</p>
<p>38</p> <p>Escanyat @escanyat · 18 h L'Ajuntament de València estudia exercir d'ofici l'acusació popular dels delictes d'odi ocorreguts a la ciutat</p>  <p>L'Ajuntament de València estudia exercir d'ofici l'acusació p L'Ajuntament de València "estudiarà jurídicament" la personació acusació popular davant casos de delictes d'odi contra veïns d diari.laveu.com</p> <p>2 62 30</p>	<p>39</p> <p>Escanyat @escanyat · 1 h El Puig reforça el dispositiu policial per a evitar que la protesta d'E afecte la celebració de l'Aplec</p>  <p>El Puig reforça el dispositiu policial per a evitar que la prote La tradicional celebració de l'Aplec del Puig veu, aquest any, pe normal celebració arran els fets ocorreguts darrerament a la ma diari.laveu.com</p> <p>1</p>
<p>40</p> <p>Escola Valenciana @escolatv · 19 oct. @escolatv denuncia la fustigació de grups feixistes als nostres re institucionals com @monicaoltra diari.laveu.com/noticia/772077...</p> <p>DiariLaVeu @diarilaveu_ En resposta a @diarilaveu_ .@Compromis denuncia "l'intent d'intimidació" patit per la seua vicepresidenta del Consell @monicaoltra diari.laveu.com/noticia/...</p> <p>1 1</p>	<p>42</p> <p>Escanyat retwiteó</p> <p>Escanyat @escanyat · 24 oct. Ciutadans no acudirà a la manifestació pel finançament perquè hi és el "Madrid ens roba"</p>  <p>Ciutadans confirma que no acudirà a la manifestació pel finan Ciutadans (Cs) no assistirà a la manifestació per la reforma del fin convocada per al pròxim 18 de novembre a València, en consider diari.laveu.com</p> <p>2 9 2</p>
<p>41</p> <p>Eugeni Alemany @EugeniAlemany · 19 oct. No és un escritxe, exagerats! Si ho fan neonazis per la nit i tapant-se la cara amb màscares d'S "party".</p> <p>7 48 131</p>	

<p>43</p> <p>Jaume I El Castigaor @JaumeIcastigaor · 3 h Ciudadanos no anirà a la manifestació del finançament valencià perquè [insereix excusa falangista ac]</p>  <p>Ciudadanos confirma que no acudirà a la manifestació pel finançament... Ciudadanos (Cd) no assistirà a la manifestació per la reforma del finançament convocada per al proper 18 de novembre a València, en considerar que diarilaveu.com</p> <p>41 44</p>	<p>44</p> <p>Jaume I El Castigaor @JaumeIcastigaor · 9 h El PP i Espanya com sempre a full amb els valencians.</p> <p>La Paella Rusa @lapaellarusa Surprise!!!</p> <p>Fomento renuncia a la línea de alta velocidad Castelló-Vandellòs emv.com/comunitat-vale... via @levantem_emv</p> <p>11 8</p>
<p>45</p> <p>Empar Marco @emparmarco · 1 oct. El que és indignant és que vosté avale la violència, que és el que condemnarà sempre</p> <p>Jorge Belver @JorgeBelver En respuesta a @emparmarco Lo que es lamentable y absolutamente injustificable es que Ud y Directora G. de la RTVV apoye la ilegalidad del proceso secesionista. Debe Ud a todo el pueblo valenciano, a todo. Recuerde que ya es delegada de TV3 en nuestra tierra, o sí?</p> <p>33 242 399</p> <p>Empar Marco @emparmarco · 1 oct. Lamentable i absolutament injustificable la violència que està provocant les forces d'ordre públic de l'Estat a Catalunya #1OTV3</p> <p>52 191 304</p>	<p>47</p> <p>(((Nomdedéu))) @Nomdedeu · 15 sept. El Gobierno de Rajoy practica la técnica d'assaig i error, però a mitges d'assajar més.</p> <p>2 4</p> <p>(((Nomdedéu))) @Nomdedeu · 15 sept. Correus violant la correspondència per vore que reparteix i que no. A la Constitució violat</p> <p>3 110 80</p>
<p>46</p> <p>Empar Marco @emparmarco · 17 sept. Efectivament, democràcia i llibertat d'expressió</p> <p>Vicent Soler i Marco @vicentsolem Las urnas son el mejor invento de la humanidad para resolver</p> <p>9 43 81</p>	<p>48</p> <p>(((Nomdedéu))) @Nomdedeu · 1 oct. Que el meu silenci no enganye a ningú. Estic amb el dret a decidir l'estat repressor. Estic amb Europa i la democràcia.</p> <p>12 28 105</p>
<p>49</p> <p>Escanyat @escanyat · 23 oct. El PSPV dona suport al 155 per a restablir "la normalitat democràtica"</p>  <p>El secretari d'organització del PSPV-PSOE, José Muñoz, ha defensat el suport de la seua formació a l'aplicació de l'article 155 de la Constitució diarilaveu.com</p> <p>5 7 1</p>	<p>50</p> <p>Escola Valenciana @escolatv · 17 oct. #LiberatJordis Concentració a València. No volem presos polítics #LiberatCuxartSanchez</p>  <p>Escola Valenciana, Decidim, La Cívica i Alacantí i 6 més</p> <p>6 48 70</p>
<p>51</p> <p>Vicent Flor @VicentFlor · 23 oct. Alguns volen vèncer per humiliació i se'ls pot girar en contra...</p>  <p>En las celdas 203 y 213 de 'los Jordis' de Soto del Real</p>	<p>52</p> <p>Vicent Baydal @vicentbaydal · 6 oct. Tot açò que passa, per a un valencianista convençut és terrible. Convèncer esta Espanya castellana i envalentida? I en són més</p> <p>1 2 15</p>

<p>53</p> <p> Toni de l'Hostal @tonidelhostal · 4 oct. Estic pensant qu'este #9doctubre, que tindrem a Catalunya i a M... guerra, podríem aprofitar i...</p> <p>3 10 24</p>	<p>54</p> <p> Eugeni Alemany @EugeniAlemany · 19 oct. No és un escratxe, exagerats! Si ho fan neonazis per la nit i tapant-se la cara amb màscares de "party".</p> <p>7 48 131</p>
<p>55</p> <p> Toni de l'Hostal @tonidelhostal · 27 oct. En el mapa d'Orient Mitjà, entre Síria, Turquia y Israel:</p> <p> nicola @nnus76 Els catalans han posat Espanya en el mapa #Cataluny</p> <p>2 4</p>	<p>56</p> <p> Eugeni Alemany @EugeniAlemany · 18 oct. És com les falles: ho donem tot en una setmana i després ho cren</p> <p> EP Valencia @ep_valencia La Comunitat Valenciana, la segona amb més separacions i divo... Espanya europapress.es/valencia/notic...</p> <p>2 18</p>
<p>57</p> <p> Toni de l'Hostal @tonidelhostal · 31 oct. Si algú coneix @KRLS #Fuigpelmón, digau-li que se b... que Paco Camps. I el mateix jutge. I el mateix jurat. C</p> <p>2 19</p>	<p>58</p> <p> Eugeni Alemany @EugeniAlemany · 14 h Altra entitat bancària que van a canviar de domicili social</p> <p> 20minutos valencià @20mValencia La cúpula de la CAM anirà a presó p... comptes de l'entitat bancària ver.20n</p> <p>3 124 184</p>
<p>59</p> <p> (((Nomdedéu))) @Nomdedeu · 15 sept. El Gobierno de Rajoy practica la tècnica d'assaig i error, p... d'assajar més.</p> <p>2 4</p> <p> (((Nomdedéu))) @Nomdedeu · 15 sept. Correus violant la correspondència per vore que reparteix... Constitució violat</p> <p>3 110 80</p> <p> (((Nomdedéu))) @Nomdedeu · 15 sept. No troben a la @lavacarebeca que és gran i van a trobar i... transparentes? levanteemv.com/castello/2017/...</p> <p>2 2 3</p>	<p>60</p> <p> (((Nomdedéu))) @Nomdedeu · 16 sept. Deien que el alcaldes del PdCat farien figa. Al final el q... els Comuns, i veurem que passa al PSC</p> <p> Nació Política @naciopolitica Afloren al PSC veus crítiques amb la duresa de Rajoy... naciopolitica.cat/noticia/138444 ...</p> <p>1 9 6</p>
<p>61</p> <p> (((Nomdedéu))) @Nomdedeu · 16 sept. L'any que ve la Vuelta Ciclista a Espanya serà més curta</p> <p>5 6 23</p>	<p>62</p> <p> (((Nomdedéu))) @Nomdedeu · 18 sept. El País Valencià és un lloc fantàstic, s'escapa una vaca a E... cabra a un hospital de València, i hui he vist a Zaplana.</p> <p>39 76 188</p>
<p>63</p> <p> (((Nomdedéu))) @Nomdedeu · 20 sept. El meu compte a Twitter no pot afectar el be... el SERVEF. El deixo inactiu per a reflexionar</p> <p>31 5 35</p>	<p>65</p> <p> (((Nomdedéu))) @Nomdedeu · 10 oct.</p> <p></p> <p>2 7</p>
<p>64</p> <p> (((Nomdedéu))) @Nomdedeu · 1 oct. Que el meu silenci no enganye a ningú. Estic... l'estat repressor. Estic amb Europa i la demo</p> <p>12 28 105</p>	